

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/326/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717210806
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6717210806.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore: žalobkyne: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: D. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom gen. J. XXXX/XX, XXX XX W., adresa na doručovanie: E. 8, XXX XX W., v konaní o zaplatenie sumy 1 866,89 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 14Csp/147/2017 zo dňa 30. augusta 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v prvom výroku, ktorým žalobu o zaplatenie sumy 1 866,89 Eur s príslušenstvom zamietol m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi sumu 930,17 Eur v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

II. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol (prvý výrok) a vyslovil, že žalovaný nemá voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania (druhý výrok).

1.1 Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia súdu prvej inštancie a obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou zo dňa 09.08.2017 domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 1866,89 Eur spolu s úrokom vo výške 28 % ročne z tejto sumy od 12.07. 2017 do zaplatenia. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že žalobkyňa uzatvorila so žalovaným dňa 27.01.2014 Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb č. 1215753004 (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej zriadila pre žalovaného účet č. J Z výpisu z účtu vyplýva, že žalovaný mal odo dňa 19.11.2014 povolené prečerpanie vo výške 900,- Eur. S účinnosťou od 01.01.2016 došlo zo strany žalobkyne k zníženiu limitu povoleného prečerpania na 0,- Eur. Dňa 11.07.2017 žalobkyňa vykonala internú účtovnú transakciu a účet žalovaného uzatvorila. Zmluvný vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným vyhodnotil súd prvej inštancie ako spotrebiteľský záväzok podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „O. z.“). Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobkyňa doložila všeobecné obchodné podmienky (ďalej aj „VOP“) účinné od 11.07.2017, ktoré nie sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, nakoľko zmluvný vzťah medzi stranami sporu vznikol dňa 27.01.2014. Žalobkyňa doložila aj VOP účinné od 07.12.2013, ku ktorým súd prvej inštancie, uviedol, že obsahujú právo banky jednostranne meniť VOP, ale zároveň aj povinnosť informovať o tom klienta, a žalobkyňa nepreukázala ani netvrdila, že túto zmenu žalovanému oznámila. Súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobkyňa nepredložila VOP platné a účinné „v čase svojho postupu voči žalovanému ohľadne nepovoleného debetu na účte.“ Žalobkyňa uviedla v žalobe iba celkovú sumu debetného zostatku, nevyčíslila výšku istiny, úrokov, poplatkov, neuviedla obdobie za aké nedoplatky vznikli na istine, poplatkoch, úrokoch, kde majú dané poplatky a úroky čo do základu a výšky oporu. Z obdobia od 29.11.2014 do 11.07.2017 vyplýva, že do žalovanej istiny 1 866,89 Eur žalobkyňa zahrnula nielen finančné prostriedky, ktoré mal žalovaný nepovolene vyčerpať, ale aj

úroky a rôzne poplatky. Žalovaný naposledy čerpal prostriedky v mesiaci júl 2015 a odvtedy banka (žalobkyňa) zaťažovala účet rôznymi poplatkami a úrokmi až do uzatvorenia účtu. K 31.07.2015 bol debetný zostatok na účte vo výške -930,17 Eur a kým žalobkyňa účet uzatvorila debetný zostatok narástol na dvojnásobok. Žalobkyňa nezdôvodnila rôzne sankčné poplatky, nepreukázala ich výšku a nezdôvodnila z akého dôvodu žaluje úroky vo výške 28 %. Neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena má pre žalobkyňu za následok stratu sporu. Nie je povinnosťou súdu prvej inštancie vyzývať k splneniu týchto povinností, keďže ich neunesenie nebráni pokračovaniu v konaní, nakoľko nejde o procesné vady žaloby. Pri preukázaní dôvodu uplatneného nároku na zaplatenie žalovanej sumy žalobkyňa neunesla bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno. Žalobkyňa nepredložila dôkazy a ani netvrdila skutočnosť ako komunikovala so žalovaným po tom, čo žalovaný vstúpil do nepovoleného prečerpania, nedokladovala komunikáciu ani výzvy na úhradu dlhu, nedokladovala ako vznikol zmluvný vzťah o povolenom prečerpaní, kedy sa žalovaný dostal do nepovoleného prečerpania a neobjasnila prečo došlo k uzatvoreniu účtu až dňa 11.07.2017. Súd prvej inštancie z dôvodu „nepreskúmateľnosti žaloby, nedostatočného objasnenia skutkových tvrdení, nevyčíslenia žalovanej pohľadávky čo do základu a čo do výšky“ žalobu zamietol.

1.2 O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“). Uviedol, že v konaní bol úspešný žalovaný, tento si náhradu trov konania neuplatnil, zo spisu mu žiadne trovy konania nevyplyvajú a preto nemôže mať nárok na náhradu trov prvoinštančného konania. Na základe uvedeného rozhodol súd prvej inštancie tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označila za nesprávne z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b) a h) C. s. p., t. j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Z obsahu odvolania vyplýva, že žalobkyňa napáda rozsudok súdu prvej inštancie aj z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) C. s. p., podľa ktorého súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalobkyňa poukazuje na to, že súd prvej inštancie nevyzval žalobkyňu na doplnenie žaloby v zmysle § 129 C. s. p. a napriek tomu meritórne rozhodol, čím jej bola odňatá možnosť uplatňovať si procesné práva za účelom účinnej ochrany jej práv. Súd prvej inštancie odňal žalobkyňi možnosť konať pred súdom a žalobkyňi bolo v konaní odopreté právo na ochranu jej oprávneného nároku. Na podporu svojej argumentácie žalobkyňa poukazuje na viacero rozhodnutí krajských súdov. Uvádza, že dňa 19.11.2014 strany uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte, ktorou žalobkyňa zriadila pre žalovaného limit povoleného prečerpania 900,- Eur s úrokovou sadzbou variabilnou vo výške 19,90 %. Žalovaný prekročoval povolený limit povoleného prečerpania, čím porušoval zmluvu, dostal sa do omeškania s vyplatením povoleného prečerpania, na základe čoho bolo dňa 01.01.2016 žalovanému znížené povolené prečerpanie na 0,- Eur. Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy vo výške uvedenej v lehote sa žalovaný dostal do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte. Žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného. Poplatky sú účtované na základe čl. VI. ods. 2 zmluvy o účte, v zmysle ktorého je banka za poskytovanie produktov/služieb oprávnená zúčtovať si poplatky podľa sadzobníka poplatkov a poplatky sú účtované aj na základe čl. 2 zmluvy o povolenom prečerpaní. Sadzba úroku 19,90 % je platná počas trvania povoleného prečerpania a vyplýva zo zmluvy o povolenom prečerpaní. Pre nepovolené prečerpanie je platná sadzba úroku 28 % ročne a vyplýva z VOP účinných od 20.05.2014 bod 3.12 v spojení s Výveskou úrokových sadzieb účinných od 01.01.2016 a v spojení s ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 129/2010 Z. z.“), Zmluva o bežnom účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaj o výške úroku tak ako uvádza súd prvej inštancie. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa o úrokovej sadzbe na trvanlivom médiu. Všeobecné obchodné podmienky i výška sadzieb je zverejnená žalobkyňou na jej web stránke a na každom jej obchodnom mieste. K odvolaniu žalobkyňa doložila zmluvu o povolenom prečerpaní zo dňa 19.11.2014, sadzobník poplatkov účinný od 01.09.2014 a od 01.03.2015, VOP účinné od 20.05.2014, od 01.01.2016 a od 01.07.2017 a úrokové sadzby produktov účinné od 01.01.2016. Na základe vyššie uvedeného žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a vyhovel žalobe v plnom rozsahu a zaviazal žalovaného, aby uhradil dlžnú sumu do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal jej náhradu trov konania aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

3. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

4. Krajský súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobkyne podľa § 34 C. s. p. preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p. a v rozsahu väd týkajúcich sa procesných podmienok v zmysle § 380 ods. 2 C. s. p., ktoré vady nezistil a rozsudok súdu prvej inštancie zmenil podľa § 388 C. s. p. pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

5. Odvolanie žalobkyne je čiastočne dôvodné. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa svoj nárok na zaplatenie sumy 1 866,89 Eur spolu s 28 % ročným úrokom zo sumy 1 866,89 Eur od 12.07.2017 do zaplatenia odvodzuje zo zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov uzatvorenej so žalovaným dňa 27.01.2014 v spojení s následným povolením prečerpania na účte zo dňa 19.11.2014 vo výške 900,- Eur. Žalovaný disponoval s účtom, na ktorom bolo povolené prečerpanie v období od 19.11.2014 do 31.07.2015. Ku dňu 31.07.2015 bol zostatok na účte -930,17 Eur. Odo dňa 01.08.2015, kedy už žalovaný s účtom nedisponoval, nabiehal na účte len poplatky a úroky banky (žalobkyne) a až po takmer dvoch rokoch dňa 11.07.2017 žalobkyňa účet žalovaného uzatvorila a nesplatenú sumu vo výške 1 866,89 Eur previedla internou transakciou na svoj vnútorný pohľadávkový účet.

5.1 Skutkové zistenia súdu prvej inštancie sú správne v tom, že právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným je spotrebiteľským záväzkom. Odvolací súd súhlasí aj s konštatovaním súdu prvej inštancie, že žalovaný naposledy čerpal finančné prostriedky z účtu v mesiaci júl 2015, následne banka (žalobkyňa) zaťažovala účet žalovaného rôznymi poplatkami, úrokmi a to až do dňa 11.07.2017, kedy účet uzatvorila a v tomto období narástla suma debetného zostatku (-930,17 Eur) na dvojnásobok (-1 866,89 Eur), pričom žalobkyňa neobjasnila, z akých dôvodov došlo k uzatvoreniu účtu až dňa 11.07.2017. Na druhej strane je však rozporuplný postup súdu prvej inštancie, keď v platobnom rozkaze vydanom dňa 27.09.2017 uznal za dôvodný celý nárok žalobkyne a následne v rozsudku žalobu zamietol z dôvodu nedostatočného objasnenia skutkových tvrdení, nevyčíslenia žalovanej pohľadávky a pre „nepreskúmateľnosť žaloby“. Súd prvej inštancie vydaním platobného rozkazu uviedol žalobkyňu do omylu s tým, že splnila bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno. V dôsledku takéhoto procesného postupu súdu prvej inštancie mohla byť žalobkyňa odôvodnene v domnení, že jej žalobe bude vyhovené na základe ňou tvrdých skutočností a predložených listinných dôkazov. Ak pri hlbšom štúdiu súd prvej inštancie dospel k opaku, mal zvoliť postup podľa § 129 C. s. p., v zmysle ktorého mal žalobkyňu vyzvať na doplnenie podania. Súd prvej inštancie nemôže tvrdiť, že žalobkyňa neunesla bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, ak ju na nedostatok žaloby neupozornil. Okrem toho k zrušeniu platobného rozkazu došlo nie v dôsledku odporu podaného žalovaným, ale pre jeho nedoručiteľnosť žalovanému podľa § 266 ods. 3 C. s. p. Ak súd prvej inštancie zabránil žalobkyňi označiť alebo predložiť dôkazy na preukázanie podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdení, nemohol zamietnuť žalobu pre neunesenie dôkazného bremena žalobkyňou. Odvolací súd ešte dodáva, že právna úprava pojem „nepreskúmateľnosť žaloby“, pre ktorý súd prvej inštancie žalobu zamietol nepozná.

5.2 Súd prvej inštancie v rozsudku nezohľadnil, že v období od 19.11.2014 do 31.07.2015 žalovaný s účtom disponoval, t.j. realizoval výbery z účtu, platby z účtu, na účet mu prichádzala mzda, resp. on sám realizoval vklady na účet a zároveň si žalobkyňa sťahovala úrok za povolené prečerpanie, poplatok za vedenie účtu a iné poplatky. V dôsledku týchto transakcií na účte sa žalovaný dostal ku dňu 31.07.2015 do debetu vo výške 930,17 Eur. Odvolanie žalobkyne je tak dôvodné v časti zaplatenia sumy 930,17 Eur, ktorú žalovaný prečerpal pri jeho disponovaní s účtom odo dňa 19.11.2014 (keď mu bolo povolené prečerpanie vo výške 900,- Eur) do dňa 31.07.2015, kedy naposledy disponoval s účtom. Žalobkyňa už v prvostupňovom konaní doložila súdu prvej inštancie všetky výpisy z účtu, z ktorých vyplýva, že žalovaný v období od 01.12.2014 do 31.07.2015 vyčerpal na účte -930,17 Eur. Z výpisov z účtu je zrejmé, že žalovaný čerpal finančné prostriedky z povoleného prečerpania na osobné potreby.

5.3 Odvolací súd vyslovuje názor, že na ďalšie poplatky a úroky, ktoré sa na účet nabaľovali, hoci žalovaný s účtom skoro dva roky nedisponoval, žalobkyňa nárok nemá. Konanie žalobkyne, ktorá vyše dva roky nečinne čakala, kým na účte nabiehal úroky a poplatky a výška debetu dosiahla dvojnásobok, nie je v súlade s dobrými mravmi. V zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „O. z.“) výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Uvedené ustanovenie umožňuje súdu posúdiť vec v tom smere, či výkon daného subjektívneho práva je v súlade s dobrými mravmi a v prípade, že tomu tak nie je, odoprieť právu

ochranu uplatňovaného práva. Rozdiel medzi žalobkyňou žiadanou sumou 1 866,89 Eur a sumou 930,17 Eur, ktorú odvolací súd považuje za odôvodnenú, je tvorený len poplatkami a úrokmi, na ktoré žalobkyňa nemá nárok, nakoľko od júla 2015 do júla 2017 žalovanému žiadne služby neposkytovala a účet len umelo v rozpore s dobrými mravmi (za účelom zisku) udržiavala otvorený. Vzhľadom na vyššie uvedené takémuto konaniu súd nemôže priznať ochranu.

6. Podľa bodu 3.12 druhá a štvrtá veta Všeobecných obchodných podmienok žalobkyne účinných od 20.05.2014 nepovolené prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“.

7. Podľa § 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o povolenom prečerpaní sa na účely tohto zákona rozumie prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania. Podľa § 1 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní sa na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6, 7 a 8, § 11, § 18, § 20, § 21 a § 23, § 25 až § 27 tohto zákona.

8. V zmysle § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 129/2010 Z. z.“) ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť.

9. Žalobkyňa uvádza, že zrušením povoleného prečerpania a znížením limitu povoleného prečerpania na 0,- Eur, sa žalovaný dostal neuhradením dlžnej sumy do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte a dlh žalovaného sa navyšoval z právneho titulu prekročenia. Z citovaných ustanovení vyplýva možnosť majiteľa účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec vlastných prostriedkov ako podstatný znak prekročenia. Nepovolené prečerpanie prostriedkov na účte v zmysle, v akom ho definujú všeobecné obchodné podmienky žalobkyne účinné od 20.05.2014, resp. prekročenie v zmysle, v akom ho definuje zákon č. 129/2010 Z. z. je svojím charakterom úverom, z ktorého za určitých podmienok vzniká veriteľovi nárok na úrok.

9.1 Zmluva o bežnom účte uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. O. z. nakoľko žalobkyňa pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (dodávateľ) a žalovaný mal postavenie spotrebiteľa, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Pre spotrebiteľské zmluvy platí, že nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

9.2 Odvolací súd konštatuje že, úlohou všeobecných zmluvných podmienok je spresniť a rozvinúť niektoré ustanovenia zmluvy, prípadne upraviť určité technické náležitosti. Ústavný súd Českej republiky v náleze sp. zn. I.ÚS

3512/11 zo dňa 11.11.2013 uvádza, že: „Je treba zdôrazniť, že obchodní podmienky ve spotřebitelských smlouvách na rozdíl třeba od obchodních smluv mají sloužit především k tomu, aby nebylo nezbytné do každé smlouvy přepisovat ujednání technického a vysvětlujícího charakteru. Naopak nesmějí sloužit k tomu, aby do nich v často nepřehledné, složitě formulované a malým písmem psané formě skryl dodávatel ujednání, která jsou pro spotřebitele nevýhodná a o kterých předpokládá, že pozornosti spotřebitele nejspíše uniknou (například rozhodčí doložka nebo ujednání o smluvní pokutě). Pokud tak i přesto dodávatel učiní, nepočíná si v právním vztahu poctivě a takovému jednání nelze přiznat právní ochranu.“ Ústavný súd v citovanom rozhodnutí uviedol aj to, že v spotrebiteľských zmluvách je možné všeobecné obchodné podmienky uplatniť v zákonných limitoch, medzi ktoré patrí, že nesmú (pod hrozbou absolútnej neplatnosti podľa ustanovení O. z.) obsahovať dojednania, ktoré sú v rozpore s požiadavkou dobrej viery a znamenajú k ujme spotrebiteľa značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Uvedenie podstatnej náležitosti zmluvy akou je výška úroku z úveru

vo všeobecných obchodných podmienkach, (ktoré odkazujú na úrokové sadzby produktov), ktorých obsah spotrebiteľ nemohol ovplyvniť a pripravil ich výlučne veriteľ takúto nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán vyvoláva.

9.3 Odvolací súd vyhodnotil námietky žalobkyne ohľadne nepriznania požadovaných úrokov vo výške 28 % ročne vyplývajúcich len zo všeobecných zmluvných podmienok ako nedôvodné. Žalobkyňa v odvolaní uvádza, že k prekročeniu na účte žalovaného malo dôjsť odo dňa 01.01.2016, keď znížila povolené prečerpanie (prekročenie) na 0,- Eur. Keby aj k prekročeniu v zmysle § 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. v tomto období došlo, nestačí to na uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť aj úrok vo výške 28 % ročne zo sumy prekročenia z dôvodov uvedených už v bode 9.2. odôvodnenia tohto rozsudku.

10. Odvolací súd dodáva len ako argument navyše, že žalobkyňa nárok na úrok 28 % ročne z dlžnej sumy odvodzuje z čl. 3 bodu 3.12 všeobecných zmluvných podmienok účinných od 01.01.2016. Uvedená zmluvná podmienka s rovnakým obsahom už bola rozsudkom Okresného súdu Košice II č. k. 36C 117/2013 <<http://merit.slv.cz/36C117/2013>>-55 zo dňa 29. novembra 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co 91/2014 <<http://merit.slv.cz/6Co91/2014>> zo dňa 24.03.2015 vyhlásená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Vzhľadom k tomu bolo povinnosťou žalobkyne zdržať sa ďalšieho uplatňovania tejto neprijateľnej zmluvnej podmienky a rovnako aj uplatňovania nárokov z nej vychádzajúcich.

11. Odvolací súd vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle § 388 C. s. p. zmenil tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku. Žalobkyni priznal len sumu 930,17 Eur, ktorá sa podľa § 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy so žalovaným považuje za prekročenie, avšak bez úroku vo výške 28 % ročne z dôvodu, že úrok v takejto výške z prekročenia platne dohodnutý nebol. V sume 930,17 Eur je zahrnutý aj úrok vo výške 19,90 % p. a. z limitu povoleného prečerpania. Suma 936,72 Eur pripísaná ako debetný zostatok k účtu žalovaného za obdobie od 01.08.2015 do 11.07.2017 nie je svojím charakterom nepovoleným prečerpaním ani prekročením podľa § 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z., nejedná sa svojou povahou o úver, ale len o poplatky banky a úroky účtované na ťarchu účtu žalovaného, na ktoré žalobkyni nevznikol nárok z dôvodov uvedených v bode 5.3. tohto rozsudku a keďže nejde o úver, z tejto sumy nemohol vzniknúť ani nárok na úrok vo výške 28 % ročne.

12. Odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 a 2 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p. a § 255 ods. 1 a 2 C. s. p. o nároku na náhradu trov konania prvoinštančného i odvolacieho, pretože zmenil prvostupňové rozhodnutie (§ 396 ods. 2 C. s. p.). Podľa § 255 ods. 1 a 2 C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobkyne ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jej žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Ak strana nemá plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech vo veci, t.j. každá strana (žalobkyňa aj žalovaný) je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Žalobkyňa žiadala priznať sumu 1 866,89 Eur. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že v prvom výroku uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 930,17 Eur a zamietol žalobu o 936,72 Eur s príslušenstvom. Žalobkyňa bola v spore úspešná vo výške 49,83 %. Žalovaný bol v spore úspešný vo výške 50,17 %. Pomer úspechu a neúspechu strán sporu je 0,34 % (50,17 % - 49,83 % = 0,34 %). Vzhľadom k tomu, že je pomer úspechu oboch strán sporu takmer rovnaký odvolací súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania (rovnako zo spisu vyplýva, že o 0,34 % úspešnejšiemu žalovanému žiadne trovy prvoinštančného ani odvolacieho konania nevznikli).

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.);

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).